

De camperpioniers

literaire reisavonturen

De camperpioniers

Babet Blangé

foto omslag

Grand Canyon vanaf de North Rim

uitgave: Ooievaar&Blangé, Groesbeek

(c) 2017 B. Blangé en O.J. Ooievaar

alle rechten voorbehouden / all rights reserved

ISBN 9789402165326

Verkrijgbaar via bol.com en boekhandels in Nederland en België

Over het boek

Dan zet Atta de laatste bocht in naar Manhattan. De stad schiet onder hem door, badend in het stralende zonlicht. Het zicht is perfect. In de verte nadert zijn doel. Mohamed richt zich nog één keer tot de wereld met de woorden 'My name is Mohamed Atta.' En op dringende toon 'Did you get that? Mohamed Atta.' Dan begint hij de naam te spellen, letter voor letter, luid en duidelijk als een mantra. Hij komt niet verder dan zijn voornaam.

Ellen grijpt een pistool uit een la. 'FBI' mompelt ze. 'Er is een bekende kunstdief gesignaleerd in de buurt van de camping, we zijn zojuist gewaarschuwd en hebben reden om aan te nemen dat hij hier naar toe komt'. 'Ja' zeggen wij 'dat klopt, er is een persoon met bivakmuts naar het huis van Ina gegaan'. 'O.k.' roept Ellen, 'jullie wijzen ons het huis en daarna maak je dat je weg komt. En dekking zoeken, zorg dat je niet opvalt'.

Een tocht per camper door de prachtige parken van Colorado, Utah en Arizona eindigt in een wilde achtervolging door de nachtelijke straten van Denver. Een seniorencamping in een van de uitgestrekte buitenwijken van deze stad raakt in rep en roer. Wie zal de race tegen de klok winnen, de FBI of een bende kunstdieven?

Het verhaal is gesitueerd tegen de achtergrond van de aanslagen op het World Trade Center in 2001. De campertocht door het imponerende gebied van wat eens het Wilde Westen was, wordt in meerdere opzichten een reis door de tijd en daarmee door de geschiedenis van Amerika.

De Great Plains.

Mijn dank gaat uit naar de leespietiers van dit boek voor hun interesse, aanmoediging en adviezen.

Dit zijn mijn vader, Paul Blangé, en mijn gewaardeerde collega-auteur uit Oegstgeest, Ella Wormsbecher.

Zij waren mijn lezers van het eerste uur, die mij met hun inspirerende kritiek, creatieve ideeën en stimulerende gezichtspunten een weg hebben gewezen.

Graag bedank ik mijn reis- en levensgezel Oscar Ooievaar voor zijn ontelbare tekstcorrecties, zijn enthousiasme en toewijding en zijn geduld met mij en met het boek. En last but not least voor zijn bepalende rol in het verloop van de gebeurtenissen.

N.B. Dit verhaal berust op fictie. Personages en ontwikkelingen zijn bedacht door de auteur. Dit geldt ook voor het bijgevoegde reisschema. Mocht een passage al realistisch aandoen, dan moge de lezer beseffen dat het louter om een verzonnen realiteit gaat. ‘De wereld zoals hij zou kunnen of moeten zijn.’

Inhoud

Midden-Oosten en Wilde Westen

Kamperen in de Rocky Mountains

Over het Colorado plateau

De slapende regenboog

Kampvuren en sterrenhemels

De verkoolde bossen van de Grand Canyon

Bij de Navajo

Anasaziland

Goudzoekers en gelukzoekers

Bijeenkomst van geesten

De schaduw ontwaakt

Over de dirty road

Een camping voor vijftigplussers

Terug in de mile high city

Route, tabellen, emblemen, foto's

Midden-Oosten en Wilde Westen

Bij de geboorte viel direct de schaduw op onder de felle lampen alsof het kind nu al achtervolgd werd door zijn eigen verleden. De genen van de voorouders waren in hem samengebracht en als lichaam naar buiten geperst de wereld in en ze zouden hem voor de rest van zijn leven niet meer verlaten. Naarmate hij ouder werd besepte hij dat het verleden als een schaduw aan hem kleefde of hij dat nu wilde of niet. Het had hem voortgebracht. Hij was het resultaat van krachten en invloeden die hij nauwelijks kende.

Hoe het begon.

In de nazomer van 2001 trokken mijn vriend Oscar en ik een maand door Amerika. We hadden een splinternieuwe camper met magnetron en douche gehuurd. Het nieuwste van het nieuwste in die tijd. Al was alles toen natuurlijk minder modern dan tegenwoordig. Het lijkt kort geleden, maar toch waren er nog geen euro's, smartphones, waterkokers of tomtoms. Het was de tijd van de fluitketel en van het ouderwetse kaartlezen. Emailen vanuit Amerika naar Nederland kon al, maar daarvoor moest je dan wel naar de plaatselijke bibliotheek. Internetcafés waren er nog bijna niet, laat staan handzame mobieltjes om mee te appen, internetten of fotograferen. Die ontwikkeling stond nog in de kinderschoenen. Even met je telefoon een berichtje naar Nederland sturen was er

niet bij. Maar in iedere stad of gemeente hoe klein ook bevond zich wel een openbare bibliotheek waar je voor weinig geld emails kon verzenden en ontvangen via een speciale mailbox. Dat was in die dagen een snelle en efficiënte manier om met het thuisfront in Europa te communiceren en het was stukken goedkoper en ook gemakkelijker dan internationaal telefoneren.

Amerika was toen, en is ook nu nog, op veel plaatsen een ruig land met een prachtige natuur en dit gold zeker voor de staten Colorado, Utah, Arizona en New Mexico, het gebied van de Great Plains en canyons in het midden van Amerika waar wij doorheen zouden trekken. Het Wilde Westen mag dan niet meer bestaan, voor avonturen met wilde dieren en kampvuren onder nachtelijke sterrenhemels zit je hier nog steeds op de juiste plek.

Maar wat wij niet hadden verwacht, was dat we te maken zouden krijgen met terroristische aanslagen, waardoor we tijdelijk niet naar huis konden. Het betrof de aanslagen van 9/11 waarbij de Twintowers in New York instortten en het gehele Amerikaanse luchtruim werd gesloten. Wij konden niet terugvliegen naar Nederland en vonden tijdelijk onderdak op een camping in Denver vol hulpvaardige bejaarden.

Echt *rustig* was het op deze seniorencamping niet. Wij kwamen er al gauw terecht in een aaneenschakeling van vreemde avonturen en verwickelingen waar uiteindelijk zelfs de FBI aan te pas moest komen.

Maar zover is het nog niet. Laat ik dit verslag bij het begin beginnen en dat is op de dag dat ik mijn vriend Oscar voor het eerst ontmoette. Dit was niet in Amerika, maar ver daar vandaan, in het Midden-Oosten, veertien maanden eerder, in juni van het jaar 2000.

Ik bevond mij bij Luxor in de Vallei der Koningen.

Na een jaar hard werken genoot ik net als andere toeristen van een vakantie in Egypte. Er waren ook toen al spanningen in de wereld, zeker in een land als Egypte waar het vaker onrustig was, maar hiermee hield ik mij niet bezig. Ik had weinig belangstelling voor de strenge en toch al duidelijk waarneembare veiligheidsmaatregelen op straat en hoewel ik de zwaar bewapende militairen en de bewakers bij controleposten en kunstwerken nieuwsgierig gadesloeg werd mijn plezier niet bedorven door hun aanwezigheid. Dit hoorde vast en zeker bij het land, net als revoluties in Zuid Amerika, ruzies op de Balkan en klederdrachten op Marken. Ik maakte mij er niet al te druk om.

De veiligheidsmaatregelen in Egypte waren destijds aangescherpt naar aanleiding van de aanslag bij Luxor enkele jaren daarvoor in 1997. Zes terroristen hadden toen het vuur geopend op een groep toeristen in de Vallei der Koninginnen die een bezoek brachten aan de tempel van Hatsjepsot, de eerste vrouwelijke farao van Egypte. Ik had mij nooit afgevraagd wie deze terroristen waren of wat zij wilden en ook niet waarom zij zo nodig een aanslag moesten plegen bij de tempel van een vrouwelijke ex-farao. De Egyptische autoriteiten en enkele westerse nieuwszenders beweerden dat het om leden ging van een groep genaamd Al Qaida. Een onbekende sjeik, Osama Bin Laden, zou de aanslag hebben gefinancierd en een Egyptische groepering die nauwe banden onderhield met Bin Laden eiste de aanslag op. Maar de terroristen zelf konden achteraf niet worden verhoord aangezien geen van hen de achtervolging door de Egyptische politie had overleefd. En vrijwel niemand verdiepte zich verder in de achtergrond van de gebeurtenis. Men ging er in het algemeen vanuit dat het om interne Egyptische problemen ging.

Ook twee fatwa's van Bin Laden, vonnissen met oorlogsverklaringen aan Amerika en Israël, die in de jaren 1996 en 1998 in een Londense krant verschenen, trokken in die tijd weinig aandacht. Bin Laden beschuldigde hierin de Amerikanen van de bezetting van het heilige land in en rond Jeruzalem. Hij legde daarbij een direct verband met de middeleeuwse kruistochten naar Palestina (een land dat in de middeleeuwen overigens veel groter was dan tegenwoordig). Bin Laden raakte hiermee een gevoelige snaar. Want het mag dan op het eerste gezicht kort door de bocht lijken om 'de' Amerikanen te bestempelen als middeleeuwse kruisridders, deze link is voor veel Moslims niet te ver gezocht. Zij beschouwen zichzelf wel degelijk als slachtoffers van 'de westerse kolonisten', zowel Europeanen als Amerikanen, die door de eeuwen heen het Midden-Oosten hebben aangevallen en bezet, of dat nu tijdens de christelijke kruistochten was of na de opkomst van het Joodse zionisme. Wat dit laatste betreft is het wrang om te beseffen dat het in deze situatie uiteindelijk om een conflict tussen twee volken gaat, Joden en Palestijnen, die van oorsprong waarschijnlijk aan elkaar verwant zijn al is hun geschiedenis anders verlopen.

Terwijl ik in Egypte van mijn vakantie geniet, is de in Caïro opgegroeide Mohamed Atta bezig met andere zaken. Na een verblijf in diverse Afghaanse trainingskampen bereidt hij zich nu voor op een bezoek aan Amerika. Het lijkt hem het beste om via Duitsland te reizen waar hij heeft gestudeerd. Daar kan hij zonder op te vallen een visum krijgen voor de Verenigde Staten. In Amerika wil hij vlieglessen nemen. Hij maakt deel uit van een groep terroristen die zich onafhankelijk van elkaar voorbereiden op het plegen van aanslagen in de Verenigde Staten een jaar later. Hij moet voorzichtig te werk gaan om geen aandacht te trekken en zal de meeste van zijn groepsgenoten dan ook niet

ontmoeten, hoewel hij een aantal van hen persoonlijk kent uit zijn studietijd in Hamburg. Enkele kameraden hoopt hij toch van te voren nog te treffen.

Van deze verontrustende ontwikkelingen ben ik mij niet bewust als ik mijn blik door de Vallei der Koningen laat dwalen. De woestijn vervult mij met ontzag. Warme lucht kringelt boven het zand en de rotsen zijn heet als een sissende bakplaat. Naast mij ontploft een aansteker met gasvulling in de rugzak van een toerist. De harde knal trekt ieders aandacht. Geschrokken grijpen de aanwezige bewakers hun wapen en houden dit doorgeladen in de aanslag. Maar het blijft rustig, er is niets aan de hand.

Het voorval maakt weinig indruk op mij, ik word al snel weer in beslag genomen door de geschiedenis van deze mystieke plek. Hier bevinden zich de rotsgraven van Toetanchamon, Menephta, Seti de Eerste, vele Ramsessen en andere grote mannen. Vrouwen liggen hier niet, zij hebben hun eigen dal, de Vallei der Koninginnen even verderop.

En terwijl ik mij tussen al die cultuurschatten bevind heb ik zo mijn eigen kleine problemen, want ik word, hoe kan het ook anders als rondreizende jonge vrouw, belaagd door een donkere souvenirverkoper met een tulband op zijn hoofd, die mij met alle geweld een verzameling kunstwerkjes wil aansmeren. Het enige dat ik wil is een bescheiden cadeau voor mijn moeder, een klein souvenir van deze gedenkwaardige plek. Maar de verkoper dringt zo aan dat ik mij genoodzaakt zie de volledige verzameling snuisterijen van hem over te nemen, al was het alleen maar om ooit nog van hem en deze plek af te komen.

Nadat de koop aldus gesloten is en ik al mijn dollars kwijt ben, drukt de verkoper mij nog enkele scarabeeën in de hand en verkondigt nadrukkelijk en met plechtige stem dat deze scarabeeën mij zeer veel geluk in de liefde zullen brengen.